

## Радни материјал за ученике 7.1

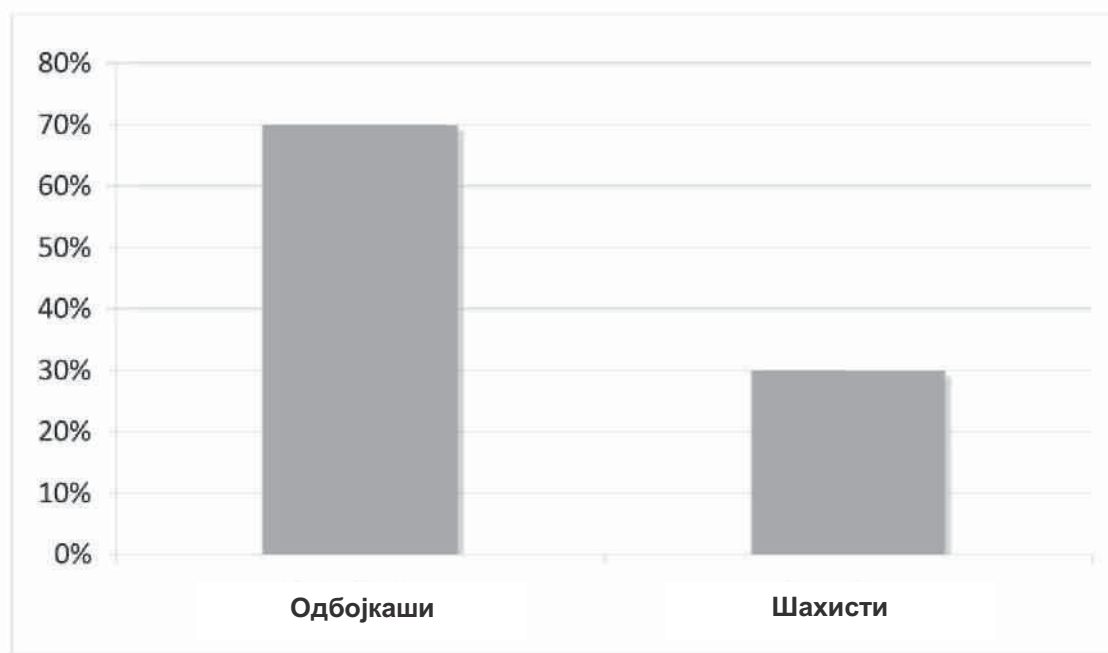
### Да ли је владавина већине неправедна према мањини? Пример

Један спортски клуб има велики број страствених одбојкаша и мањи број исто толико страствених шахиста. Обе групе учествују на првенствима и успеле су да привуку нове чланове. Сваки члан плаћа клубу исту своту новца као годишњу чланарину. Једном годишње се одржава састанак на којем сви чланови већином гласова одлучују како да употребе тај новац. Одбојкаши имају дугу листу захтева, укључујући редовну набавку нових лопти, нову спортску одећу за тим и уређивање одбојкашког терена. Шахистима су потребни нови материјали за почетнике, књиге и часописи, али и већа просторија и више шаховских гарнитура, столова и столица за све већи број њихових чланова.

Представници одбојкаша и шахиста износе своје захтеве. Потом се доноси одлука већином гласова. Сваке године одбојкаши надгласају шахисте. Сав новац иде на одбојкашке пројекте, а шахисти морају да се задовоље оним што имају.

Шахисти постају помало фрустрирани и нестрпљиви. Уосталом, и њихова чланарина се троши на одбојкашке пројекте. Осећају се као чланови другог реда, а неки од њих су већ изразили мишљење да треба да се раздвоје у два посебна клуба.

Већина одбојкаша одмахује главом. Власт већине – то је демократија. Ако си надгласан, то је део игре. Међутим, неки одбојкаши ипак сматрају да је такав став мало поједностављен и да праведна игра подразумева и уважавање интереса шахиста. Али како?



*Структура чланства у спортском клубу – једноставан пример плурализма. Плуралистичка друштва имају исту врсту структуре која је, наравно, много сложенија. Различите групе имају различите интересе који могу бити супротстављени. Што је друштво сложеније, то има више могућности за стварање супротстављених интереса. Демократија и људска права нуде алате за праведно и мирно решавање тих сукоба.*

Пример преузет и прилагођен из: David Miller, *Political philosophy. A very short introduction*, Oxford, 2003, стр. 5.